

[Ministeren for offentlige Arbejder.]

og Kisternes usikrede Endetværvægge ødelægges derfor af Pæleorm og Pælekrebs.

En Række Lasterum — i Kiste XX og omkring Kiste XXXI — staar med opbrudte Betondæk, fordi der skulde have været arbejdet paa dem med Anbringelse af Betonoverbygningen. Af disse udekædede Rum slaar Havet Stenfylden i Kisterne ud, og det indvendige Træværk angribes af Pæleorm og Pælekrebs.

Den høje Molestilladsbro, der kun kan staa for Søens Angreb, naar alle Beskadigelser paa den omgaaende bliver udbedret, er slaaet i Havet praktisk talt paa hele Strækningen fra Tværmolen og uester. Ved Faldet har det svære Brotømmer og Dragerne, der bestod af svære Skinner, paa lange Strækninger nedbrudt den østre øverste Molekant ned til omkring Vandlinien.

En gammel Reparation af en Beskadigelse af Kiste XXXII's Vestside er ødelagt og Kistevæg og Betonmur er derfor udsat for yderligere Beskadigelser.

Til Tværmolen var bygget to Kister, hvoraf den sidste var indrettet som Molehoved, idet Endetværvæggene var beskyttet med imprægneret Beklædning, og der yderst i Kisten var indrettet Rum, der kunde udstøbes med Beton. Disse Kister brød den tyske Besættelsesmagt ned og fjernede Materialerne. Nu staar Tværmolen med en yderste udekættet Endetværvæg, der er helt aaben for Pæleorms angreb og derfor maa forudsættes at være ødelagt.

Vestre Moles Hoved er dannet af en Betonstøbning inden for en Jernspunsvæg. Betonstøbningen var ført op til en passende Højde under Jernspunsvæggens Overkant for at have Mulighed for en god Forbindelse med den efterfølgende Betonoverbygning, men den lange Tids Udsættelse for Bølgeslaget har bevirket, at Spunsvægsjernene i Læsiden er slaaet fra, saa der nu er en Fuge mellem Støbningen og Jernvæggen, og den store Betonstøbning inden for Jernspunsvæggen er revnet.

Saadan kunde jeg fortsætte, og vil man have det gjort op i Tal, saa kunde jeg ogsaa gøre dette, men det finder jeg ikke fornødent. Med Hensyn til, hvad der til de enkelte Omraader af det eksisterende Anlæg kræves af Bevillinger for at føre det tilbage til brugbar Stand, og hvad derefter Fortsættelse af Færdigbygningen af Havnen kræver af Bevillinger, skal man ved en

senere Lejlighed blive stillet heroverfor. Jeg vil hverken skjule det ene eller det andet eller hindre en eventuel Færdiggørelse af Havnen, men det vilde ikke være korrekt af mig, hvis ikke jeg oplyste om Forholdene, saaledes som de er i dette Spørgsmaal, der ikke er til at løbe til.

Jeg kan derfor ikke imødekomme den Opfordring, som det ærede Medlem Hr. Fibiger rettede til mig i Dag — jeg tror det samme gjaldt det ærede Medlem Hr. Damsgaard —, at jeg hurtigst muligt søgte en Bevilling til Fortsættelse af Arbejdet paa Hanstholm Havn. Jeg er rede til at søge Bevillinger til Hanstholm Havn, naar jeg efter Forhandling med Bevillingsmyndighederne faar Klarhed over, at Rigsdagen er villig til at bevilge de fornødne Penge til dette Arbejde, men søge en Bevilling til en Smule Reparationer paa den skete Skade, før jeg har Sikkerhed for, at Rigsdagen vil bevilge Beløbene til Havnens Færdiggørelse, agter jeg ikke at gøre. Jeg skal derimod gøre, hvad jeg kan, til at Stillingen vedrørende denne alvorlige Tilstand bliver klaret saa hurtigt som muligt, for at der ikke, hvis Havnen skal gøres færdig, sker større Skade, end der allerede er sket, inden man faar taget fat paa Reparationerne.

Jeg har dermed fremsat de Udtalelser, jeg finder Anledning til at fremsætte paa nuværende Tidspunkt. Jeg vil gerne slutte med at takke for den Interesse, der er vist for Sagen, og jeg vil henstille til det høje Ting, at man vedrørende Forholdet ved Thyborøn hjælper til med at fremme denne Sag saa meget som muligt og finder frem til en Løsning, der ogsaa tilfredsstiller Rigsdagens Medlemmer, saaledes at den Utryghed, som Befolkningen har levet under i snart en halv Snes Aar, hvor baade Kommunalbestyrelsens og de enkelte Beboeres private Dispositioner faktisk har været forbudt baade bygningsmæssigt og paa anden Maade, kan bringes til Ophør.

Det er sagt, at det er mange Penge, det drejer sig om — deri er jeg enig. Men med de økonomiske Forbedringer af baade Byens, Fiskeriets og Landbrugets Forhold, der opnaas igennem disse Anlægsudgifter, vil der dog være god Begrundelse for at træffe disse Foranstaltninger. Det er en forkert Sammenligning, men jeg bruger den alligevel! Naar vi tilsyneladende med godt Humør bruger omkring ved eller maaske helt ud 250 Mill. Kr. om Aaret til Underhold af fremmede Flygtninge her i Landet, saa kunde vi vel ogsaa, hvis Rigsdagen bliver overbevist om, at det er en Sag, der fortjener at blive løst og løst nu, bruge et lille Hun-